

ಮತ्तेंदिगೂ ಅವಳು ತಾನು ಸಾಕುಮಗುವೆಂಬ ವಿಚಾರ ಎತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆದರೆಗೆ, ವಿಕಾರಕ ಉದ್ದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೆಡಕೆ ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಪರಿ ಬೇರೆಯದೇ ಏನಿಸಿತು. ಮಮ್ಮಿಯ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿಕಳಾಗಿದ್ದ, ರೋಸಮ್ ಎಂಬ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಿಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ, ಅವಳ ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ ಇವನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದರಲ್ಲ, ಅವಳು ಬಾಣಂತಿ ಸ್ನಾಯುಂಟಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದಳು ಎಂಬುದವೇ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದ್ದುದು. ಅದನ್ನು ಮೀರಿದ ವಿಚಾರಗಳು ಮುಖ್ಯವೇಸಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇಂದ ಹೊತ್ತುಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ತನ್ನದುರು ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಅನಗತ್ಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುವುದೋ ತಿಳಿಯದೇ ತೋಳಲಿದ ಫೀಲಿಪನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಗರಂ ಮಸಾಲ, ಬಂಗುಡೆ ಸಾರು, ಗುಜ್ಜೆ ಸುಕ್ಕೆ, ಘ್ರಂ ಕೆಕುಗಳವೇ ವೊದಲಾದ ಪರಿಮಳಗಳ ನಡುವೆ ರೋಸಮ್ ಅಜ್ಞಾತ ಸುಗಂಧವೊಂದು ನುಸುಳಿದರಂತಾಗಿ ಕಣವಿಸಿಯಾಯಿತು.

ಲ್ಯಾನ್‌ಡ್ರೋ ರಸ್ಯೆಯು ಹೋಸಾರು ರಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸೇರುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಲಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ, ಕೊಂಡ ದೂರ ಸಾಗಿ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗುವ ಕೈಸ್ತರ ಸ್ತೂನಾನ್ದೋಳಗ ಬೇಳಗೆಯ ಆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ಸ್ಥಾನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಂಪೊಂಡಿನ ಅಂಂಕನ್ಲಿರುವ ಗೋರಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಓಡುತ್ತಾ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಫೀಲಿಪನ ಹಿಂದೆ ಕಾಲೆಂದುಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮ್ಮೆ, ತಿಳಿ ಹಳ್ಳಿದಿ ಕುರ್ತಾದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತುಳಿಕಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ ಜೊತೆ ಹರಟಿ ಹೊಡೆಯಲು ಪ್ರಯುತ್ತಿಸಿ ಬೇಸರವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಚ ಬೇಳದಿದ್ದ ಗೋರಿಯೊಂದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಕೊಂಡಳು. ಮುಂದಿನವರಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಫೀಲಿಪ, ಇವಳು ಹಿಂದೆಯೇ ಉಳಿದ್ದಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಬಂದು ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು. ಸ್ನೇಹ ಸುಮ್ಮಿನಿಧ್ಯಾ, ‘ತೀ ಸರ್ಕಿನ್ಯಾದರೂ ಒಬ್ಬಿಸಬೇತ್ತು ನಿನ್ನ ಮನೆಯವರನ್ನು! ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೇವ ಹೇಳಿ ಸಾಕಾಿದೆ’, ಎಂದಳು. ಇವನಿಗೆ ವೆನ್ನಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಗಿಡ್ ನಿಲಿ ಜೆನ್ನನು ತೋಟ್ಟ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಡುಗಂದು ಹ್ಯಾನ್ ಬ್ರಾಗ್ಸ್ ಕ್ರೂಪ್ ಕೊಂಡು ಬಳಲಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮ್ಮೆ, ಬರುವ ಖಾರಿಯಿಲ್ಲದ ಬಸ್ತು, ಬಂದೇ ಬಂಡಿಯೆಂಬ ಕೆಷ್ಟನಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಗ್ರೂಪ್ ಹಸಿವು ನಿದ್ದೆ ದಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ ಬಬ್ಬಂಟಿ ನಿಲ್ಲಾಳಿದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮ್ಮೆ ಬಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತವಳಿತೆ ಕಂಡಳು.

ರೋಸಮ್ ಪೂರ್ತಿ ಹೆಸರಾಗಲೀ, ಅವಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಲೀ, ಮತ್ತಾವುದೇವಿರವಾಗಲೀ ಬಂದೂ ಗೋತ್ತಿಲ್ಲದೇ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಮನಸ್ಸು ಆಗದೇ ಬಂದು ಅಂದಾಚಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿನಗರದ ಈ ಸ್ಥಾನಾನ್ಕೆ ಬಂದವನಿಗೆ ನೂರಾರು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಾವಿರಾರು ಗೋರಿಗಳ ನಡುವೆ ಅಂಚೆಲ್ಲ ಮಾಸಿ ಹರಿದು ನಡುವಿನ ಪದಗಳಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ಹಾಳೆಯೊಂದರಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟೇ ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ರೋಸಮ್ ನ್ನು ಮಹುಕುವುದು

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತೆಂಬ ಅರಿವು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆಗಿತ್ತು. ಸ್ನೇಹ ಹೆತ್ತಿಗೇ, ರೋಳಿ, ರೋಸ್, ರೋಸಿ ಮೇರಿ, ರೋಸಮ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಫಲಕಗಳಿನ ಹಲವಾರು ಗೋರಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೋ ಗೋರಿಗಳಿಂದಿಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದವರು ಇವನು ಹುಟ್ಟಿದ ವರ್ಷವೇ ತಿಳಿರೊಂದಿದ್ದರು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಇಸವಿಗಳು ನಮೂದಾಗಿರದ ರೋಸಮ್ ನ್ನಿಂದಿರು ಇಜ್ಜರು. ‘ಕೆಲವೇ ಕಾಲ ನಮೋಡಿನಿಧ್ಯಾ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಿದ’ ಬಂದು ವರ್ಷದ ರೋಳಿ, ‘ಸದಾ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿರು’ ವ ಹೊಂತ್ತೆರದ ರೋಸಿ ಮೇರಿಯಮ್ ‘ಪ್ರಭುವಿನನ್ನೀ ಲೀನಳಾದ ದೇವತೆ’ ಯಾಗಿದ್ದ ನಲವತ್ತಾರರ ಡೆಲ್ಲಾ ರೋಸಿಯರ ಜೊತೆಗೆ, ಹೆಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ರೀಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರೋಸಲಿನ, ರೋಸ್ ಜೆನ್ನೋ, ರೋಸ್ ಡಿಮ್ಲೋರೆಲ್ಲರ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾತ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಮಹುಕುವ ಕೆಲಸ ನಿಷ್ಠಿಲವಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೇನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು?

ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದ ಸುಮ್ಮೆ, ಮ್ಯೇ ಬೆವೆತ್ತದ್ದಿರಿದ್ದ, ಕೂಡಲನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಾಚಿ ತುರುಬಿನಂತೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವು ಸಂಚೆಯ ತಕ್ಕಿ ಸೇರುವಾಗ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಫೀಲಿಪನಿಗೂ ದಂಪಾಗಿತ್ತು. ಸ್ನೇಹಿರ್ ಒಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೆ ಮ್ಯೇಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬೆರು ಬೆರೆತ ಮಂದವಾದ ಪರಿಮಳ ಹಿತವಿಸಿತ್ತು. ಅವಳ ಉದ್ದ್ರಾನೇ ಕ್ರಿನ ಸ್ತೂಲಿನ ಸಾಳ್ ಸಾಳ್ ಗೆರೆಗಳು ಸಂಚೆಯ ತಿಳಿಬೆಂಕಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ದಾಗಿ ಕಾಣೆಸಿದ್ದು. ಅವನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಸ್ನೇಹ ಧಾರ ಇಳಿ ಸ್ತೋರ ಹಸ್ತೆ ರಂಡಕ್ಕೆ ಇರುವಂತಹದ್ದೇ ಹಗೂರವಾದ ಎಳೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಸುಮಿಯ ನಡುವೆಯೂ ಎಂದುಕೊಂಡ ಫೀಲಿಪನಿಗೆ, ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಯವಾದ ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ತೂಲಿನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧೂಳು, ಬಿಸುಲಿನಲ್ಲಿ ಗೋರಿಗಳ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಮಹುಕಾಟ ಮುಗಿಯುವುದ್ದೇ ಮೌನವಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕೂಡಿದ್ದ ಸುಮಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಉಳಿಟದ ನಂತರ, ಎಲೆಯಡಿಕೆ ಹಾಕೆಂದು ಬಂದ ಮ್ಯೇ ಬಂದಪ್ಪ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಇವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು. ಮಾತು ಮುಗಿದರೂ, ‘ಮತ್ತೆ, ಮತ್ತೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದವರೆ ಮೇಲೆ ಫೀಲಿಪನಿಗೆ ಅಕ್ಕರೆ ಮೂಡಿತು. ‘ಎಂತದಾ ಹೆಚ್ಚೆಂತ ಇಜ್ಜಿ, ಅಲ್ಲ ಮ್ಯೇ ಎಂತ ನನ್ನ ಹತ್ತ ನಾಚಿಕೆಯಾ ನಿಗೆ’ ಎಂದ. ಕಂಡು ನಿಕ್ಕಿದಿನವಂತೆ ‘ಹೆಚ್, ನೀ ಬಾರಿ ಮಹುಕಾರು, ಹೆಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದೇ ನೋಡು’ ಎಂದು ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ಸುಮ್ಮಿನಿಧ್ಯಾ, ‘ಮೌನೆ ತಂಗಿ ಹೇಳಿದ್ದ ನೀನು ಮರೆತ್ತಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿನಾ’ ಎಂದಳು. ಮತ್ತೊಂದಪ್ಪ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು, ‘ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ ಎಂತ ಇಲ್ಲವೂ. ಅವಳು ಗಂಡನೆಯಾಗಿ ಮಸ್ತಿಗೆ ಹೊಗಿ ಬಿನನ್ನೇ ಮಾಡ್ಡು ಅಂತ ಇಜ್ಜಿದ್ದ ಗೊತ್ತಲ್ಲು? ಅವನಿಗೆ ಎಂತದಾ ಸಾಲವತ್ತೆ. ಅವನ ಮನೆಯಿಧ್ಯಾ ಗೊತ್ತಲ್ಲ, ಖಾಲಿ ಕೈ ಅವರಿಂದ ಕಾಲಿನ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಆಟಿವಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕರಗಿನ ಉಳ್ಳಿಯ ಉಂಡೆಯಂತಹ ಆ ಮರಿ ಅವಳ ಹಳ್ಳಿದಿನ ಸ್ನೇಹಿರಿನ ತೋಳಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಅಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ನೇಹ ಧಾರದಲ್ಲಿ ಅದರ ತಾಯಿ, ಕವ್ಯ ಬಿಳಿಪಿನ ದೊಡ್ಡ ಬೆಕ್ಕು ಹಿಂಬಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು

ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇವನು ಬಂದ ಸ್ನೇಹಿಗೆ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಒಡಿಯೋದವು. ಮ್ಯೇ ಎಷ್ಟು, ‘ಇವ ಬಂದ, ಕಾಫಿಗ್ರೈನ್’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಒಳಹೊದಳು. ಮೊದಲೆಲ್ಲ, ವರ್ಷಗಳ್ಟೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶುರುವಾಗಿ ಬಂದೇ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವ ದೈನಿಕದ ಲಯಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಿಗಳಿಂದರು ಮಾತ್ರ ಇವನು ಹುಟ್ಟಿದ ವರ್ಷವೇ ತಿಳಿರೊಂದಿದ್ದರು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಇಸವಿಗಳು ನಮೂದಾಗಿರದ ರೋಸಮ್ ನ್ನಿಂದಿರು ಇಜ್ಜರು. ‘ಕೆಲವೇ ಕಾಲ ನಮೋಡಿನಿಧ್ಯಾ ಬದುಕು ಬದಲಿಸಿದ’ ಬಂದು ವರ್ಷದ ರೋಳಿ, ‘ಸದಾ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಿರು’ ವ ಹೊಂತ್ತೆರದ ರೋಸಿ ಮೇರಿಯಮ್ ‘ಪ್ರಭುವಿನನ್ನೀ ಲೀನಳಾದ ದೇವತೆ’ ಯಾಗಿದ್ದ ನಲವತ್ತಾರರ ಡೆಲ್ಲಾ ರೋಸಿಯರ ಜೊತೆಗೆ, ಹೆಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಸುಮಿ ಹತ್ತಿರಾದಾಗಿಸಿದ ಆ ನೀರಸ ಯಾನಕ್ಕು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಣ್ಣ ನಿದ್ದೆಗಿರುವ ಚೆಲುವಿದೆ ಎನಿಸತ್ತಾಡಿತ್ತು. ತಿಂಗಳಿಗ್ಗೆಲ್ಲೇ ಒಡಿಸದೇ ಬಿಟ್ಟು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಿನಿಗೆ ಎಂದಾದೆಯೊಮ್ಮೆ ಬ್ರೀತಿ ಬಂದು ಅದರ ಅಂಗಾಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಕ್ಕಿತ್ತಾ ಕುಳಿತಾಗ ಅಮ್ಮೆ ಆ ವಾಹನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲೆ ಕೆಸುವಿನೆಲ್ಲ ಗಂಟೆಕ್ಕೆತ್ತಿದ್ದ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂಜಂಜೆಗೆ ಅಪ್ಪ ಗೇಟಿನ ಬಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗೆಟೆಟು ಸೇದುತ್ತಾ ನಿತರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯೇ ಗೇಟಿನ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಿದ್ದ ಚೆಟಿಹೂವಿನ ಬ್ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಲೋ, ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿಲು ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವರವರ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಂಡತ್ತಿಲ್ಲ ಪರಸ್ಯರರ ಜತೆಗಿರುವ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಇರುವಂತಹದ್ದೇ ಹಗೂರವಾದ ಎಂದಾದೆ ತನ್ನ ಮತ್ತು ಸುಮಿಯ ನಡುವೆಯೂ ಎಂದುಕೊಂಡ ಫೀಲಿಪನಿಗೆ, ತನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಯವಾದ ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಿದ್ದೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ತೂಲಿನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧೂಳು, ಬಿಸುಲಿನಲ್ಲಿ ಗೋರಿಗಳ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಮಹುಕಾಟ ಮುಗಿಯುವುದ್ದೇ ಮೌನವಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕೂಡಿದ್ದ ಸುಮಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು.